

BÀI HỌC 11

BẢY TAI HỌA SAU CÙNG

CÂU GỐC: *“Lạy Chúa, ai là kẻ không kính sợ và không ngợi khen danh Ngài? Vì một mình Ngài là thánh, mọi dân tộc sẽ đến thờ lạy trước mặt Ngài, vì các sự đoán xét Ngài đã được tỏ ra” (Khải huyền 15:4).*

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Khải huyền 15:1; Khải huyền 7:1-3; Khải huyền 14:9, 10; Khải huyền 16:1-12; Khải huyền 17:1; Đa-ni-ên 5; Khải huyền 16:16; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:9-12.*

Khải huyền 11:18 tóm tắt các sự kiện xảy ra trên thế gian ngay trước giờ của trận thư hùng tại A-ma-ghe-đôn: “Các quốc gia giận dữ.” Tình trạng của thế gian phù hợp với lời diễn tả của Đức Chúa Giê-su về ngày cuối cùng (Lu-ca 21:21:25) và những kẻ không ăn năn sẽ nhận lãnh cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời qua bảy tai nạn cuối cùng (Khải huyền 15:1).

Khải huyền đoạn 15 bắt đầu bằng hình ảnh của bảy vị thiên sứ cầm bảy chiếc bát đựng đầy sự thịnh nộ thiên thượng. Nhưng trước khi các điều này xảy đến, chúng ta có một chút nhìn trong tương lai về dân trung tín của Đức Chúa Trời (Khải huyền 15:1-4). Họ được diễn tả là đã chiến thắng “những kẻ đã thắng con thú và hình tượng nó cùng số của tên nó” (câu 2) khi họ đứng bên một giòng sông chừng như là pha lê và hát bài ca của Môi-se và Chiên Con. Tất cả các hình ảnh ấy tựa như hình ảnh dân Y-sơ-ra-ên đứng bên bờ Biển Đỏ sau khi họ đã được cứu và họ hát ngợi khen Đức Chúa Trời đã đưa họ thoát khỏi tay của người Ê-díp-tô (Xuất Ê-díp-tô Ký đoạn 15).

Các thánh chiến thắng này cũng là những người được nhắc đến là 144 ngàn người trong Khải huyền 14:1-5. Họ là những người đã từ chối không nhận dấu của con thú, họ đã được bảo vệ không bị ảnh hưởng bởi bảy tai nạn sau cùng. Rồi, Sự Tái Lâm đến, các thân thể hay hư mất của họ được biến hóa và mặc áo của sự không hề hư mất (1 Cô-rinh-tô 15:51-54), và họ sẽ cùng sáp nhập với các thánh đã được phục sinh khi Đức Chúa Giê-su hồi lai trong đại quyên đại vinh (1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17).

1. Ý NGHĨA CỦA BẢY TAI HỌA SAU CÙNG

Người ta đã quyết định sự chọn lựa của họ là theo Đức Chúa Trời hay Ba-by-lôn. Nhưng trước khi Đấng Cơ Đốc hồi lai, sẽ có cơn lốc tàn phá của Sa-tan đã bị chặn lại bấy lâu nay được thả ra không kềm chế (Khải huyền 7:1-3), và theo sau đó là bảy tai họa sau cùng.

Đọc Khải huyền 15:1 cùng với Xuất Ê-díp-tô Ký 7-11. Vì sao các tai họa tại Ê-díp-tô được xem như là nền của bảy tai họa sau cùng qua các lời truyền bảo về mục đích và ý nghĩa của chúng?

Bảy tai họa sau cùng được xem là cuối cùng bởi vì chúng xảy đến vào giai đoạn cuối cùng nhất của lịch sử thế giới. Tương phản với bảy tai họa của bảy tiếng kèn chỉ giới hạn về một giai đoạn nào đó trong toàn lịch sử Cơ Đốc giáo mà thôi. Các tai họa của bảy tiếng kèn chỉ xảy ra trong thời kỳ phúc âm vẫn còn được rao truyền (Khải huyền 10:8 – 11:14) và sự cầu thay vẫn còn đang tiếp diễn (Khải huyền 8:2-5). Thời gian ấy vẫn còn ân điển, và vẫn còn cơ hội, và mục đích là để mang các kẻ thù của dân Đức Chúa Trời tìm đến sự ăn năn.

Bảy tai họa sau cùng xảy ra đánh dấu sự trở lại của Đấng Cơ Đốc liên tục thì sau đó. Các tai họa ấy xảy đến cho những kẻ, như Pha-ra-ôn ngày xưa, lòng đã chai đá đối với tình yêu cứu rỗi của Đức Chúa Trời, và nhất quyết không chịu ăn năn (xem Khải huyền 16:11). Cơn giận thiên thượng là sự trừng phạt đích đáng cho các quyết định loài người đã chọn (xem Rô-ma 1:26-28), và những kẻ đã mất nay phải nhận lấy hậu quả của sự chọn lựa của mình.

Đọc Khải huyền 15:5-8 cùng với Xuất Ê-díp-tô Ký 40:34, 35 và 1 Các Vua 8:10, 11. Lời tuyên bố “không kẻ nào được vào đền thờ” (Khải huyền 15:8) gợi ý cho chúng ta biết thời điểm của bảy tai nạn sau cùng là lúc nào?

Lời phán, “chẳng ai được vào đền thờ cho đến chừng nào bảy tai nạn của bảy thiên sứ được làm trọn” (Khải huyền 15:8) chỉ về thời kỳ còn cơ hội đã khóa lại “Kẻ nào không công bình, cứ không công bình nữa; kẻ nào ô ướ, cứ còn ô ướ nữa; kẻ nào công bình, cứ làm điều công bình nữa; kẻ nào là thánh, cứ làm nên thánh nữa!” (Khải huyền 22:11). Khi công việc cầu thay của Đức Chúa Giê-su đã kết thúc, cánh cửa cho cơ hội để ăn năn đã đóng lại vĩnh viễn. Bởi vậy, các tai nạn sau rốt sẽ chẳng mang được ai đến với sự ăn năn, nhưng mà chỉ để cho thấy sự chai đá của tấm lòng những kẻ hùa theo Ba-by-lôn, làm họ thù hận Đức Chúa Trời càng thêm.

Hãy nhìn vào thế giới ngày nay, những gì đang diễn ra sẽ chỉ càng thêm tệ hại. Sự thật rằng các cơn tai họa đã được định trệ dạy chúng ta gì về lòng nhân từ và nhân nại của Đức Chúa Trời?

2. KHI CÁC TAI HỌA CUỐI CÙNG TUÔN ĐỔ

Với việc chấm dứt sự cầu thay của Đấng Cơ Đốc trong nơi thánh ở thiên đàng, số phận của mỗi người đã đời đời quyết định. Giờ đã đến cho những kẻ khinh bỉ tin lành phải hứng chịu sự thanh nợ của Đức Chúa Trời.

Bây tai nạn sau cùng phản ánh các tai họa đã tuôn đổ trên đất Ê-díp-tô ngày xưa (Xuất Ê-díp-tô Ký 7-11). Các tai vạ, khi đổ xuống trên đất Ê-díp-tô cho người Ê-díp-tô, dân Y-sơ-ra-ên ở trong xứ lại chẳng bị hề hấn gì. Cũng thế ấy, dân Đức Chúa Trời cũng sẽ được bảo vệ trong thời kỳ bảy tai vạ sau cùng này (Thi thiên 91:3-10; cũng đọc *The Great Controversy* trang 629, 630). Các tai vạ trong xứ Ê-díp-tô bày tỏ sự cứng lòng của Pha-ra-ôn và chứng tỏ cho dân Ê-díp-tô thấy rằng các thần của họ không bảo vệ được họ. Cũng vậy, các tai họa sau cùng cũng làm lòng những kẻ thờ lạy con thú chai đá hơn và cũng tỏ cho họ thấy rằng quyền lực của Ba-by-lôn chẳng bảo vệ họ được trước sự trừng phạt của thiên đàng.

Đọc Khải huyền 16:1-11. Điều gì đang xảy ra, và được diễn tả như thế nào?

Bốn tai họa đầu tiên “không xảy ra trên toàn vũ trụ, hay sẽ tiêu diệt toàn dân cư của trái đất.” – *The Geat Controversy*, trang 628. Tai họa thứ nhất mang ghê chốc đau đớn đến trên chỉ những kẻ có dấu con thú cùng thờ lạy hình tượng nó. Tai họa thứ hai và thứ ba làm biển và mọi nguồn nước biển ra huyết, và các sinh vật trong biển đều chết hết. Không có nước thì loài người không làm sao sinh tồn. Tai họa thứ tư làm cho sức nóng của mặt trời trở nên nóng hừng đến độ như lửa làm sém loài người và mang sự đau đớn kinh khủng.

Những sự đau đớn không làm mềm lòng một nhân loại tội lỗi để họ biết sửa đổi thái độ ngoan cố của họ. Trái lại, họ lại nói lời phỉ báng phạm đến danh Đức Chúa Trời là Đấng có quyền trên các tai nạn ấy, và họ cũng không ăn năn để dâng vinh hiển cho Ngài.

Trong Khải huyền 16:10, 11 (cũng xem Xuất Ê-díp-tô Ký 10:21-23), chúng ta có thể thấy khi tai họa thứ năm đến thì ảnh hưởng ấy có tác động vào ngai của con thú (Khải huyền 13:2). Ngay đến cả quyền uy của Sa-tan cũng không chịu thấy sức mạnh của các tai họa này. Khi loài người gánh lấy sự đau đớn thì họ nhận thức rằng Ba-by-lôn không có khả năng để bảo vệ họ. Nhưng lòng họ đã thù hằn chống nghịch Đức Chúa Trời quen rồi, ngay đến những sự kinh hoàng của các tai họa này cũng không thay đổi lòng họ được.

Làm thế nào để chúng ta học cách để giữ được một mối tương quan mật thiết với Chúa để cho dầu khi hoạn nạn xảy đến, chúng ta vẫn giữ được lòng tin vào tình yêu thương của Ngài giữa những lúc thống khổ?

3. SÔNG Ơ-PHƠ-RÁT TRỞ NÊN CẠN KHÔ

Đọc Khải huyền 16:12 cùng với Khải huyền 17:1, 15. Các biểu tượng về các giòng sông Ơ-phơ-rát đây là gì? Việc sông Ơ-phơ-rát cạn khô và bầy tai họa sau chót có liên hệ gì nhau?

Trong thời Cựu Ước, sông Ơ-phơ-rát là một công cụ quan trọng giúp cho các kẻ thù của Y-sơ-ra-ên như A-si-ri và Ba-by-lôn. Sông này chảy ngang thành Ba-by-lôn và là điều tối cần cho thành này vì sông mang nước để mang sự trù phú đặng nuôi dân thành. Không có sông Ơ-phơ-rát, Ba-by-lôn sẽ không tồn tại được.

Khải huyền 17:1 diễn tả Ba-by-lôn của thời kỳ cuối cùng ngổ trên nhiều con nước, có thể đó là ý nói về sông Ơ-phơ-rát (xem Giê-rê-mi 51:13). Khải huyền 17:15 giải thích rằng các con sông mà Ba-by-lôn ngổ trên biểu hiệu cho các dân hỗ trợ nó; các chính quyền, các thể chế chính trị đứng đằng sau Ba-by-lôn. Nhưng rồi, các quyền thế này cuối cùng sẽ không hỗ trợ nó nữa.

Cảnh tượng của tai họa thứ sáu phản ảnh sự kiện lịch sử khi Ba-by-lôn bị mất vào tay vua Si-rút người Ba Tư (xem Đa-ni-ên 5). Theo sử gia của thời cổ đại là ông Hê-rô-đô-tút, trong đêm Vua Bê-n-xát-sa và quần thần có một buổi đại tiệc, người Ba Tư đã chuyển giòng nước của sông Ơ-phơ-rát và tiến vào Ba-by-lôn dọc theo bờ sông cạn và tấn chiếm thành bất ngờ.

Sự cạn khô của sông Ơ-phơ-rát trong Khải huyền 16:12 mang đến kết quả sự sụp đổ của Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng. Bởi vì sông Ơ-phơ-rát trong Khải huyền biểu hiệu cho thế giới với các quốc gia, chính quyền, thể chế chính trị hỗ trợ Ba-by-lôn, sự cạn khô có nghĩa là rút lui sự hỗ trợ và theo đó là sự họ tấn công Ba-by-lôn và làm cho nó sụp đổ.

Như vậy khi thế gian thấy bốn tai họa đầu thì chúng tìm Ba-by-lôn để bảo vệ mình. Nhưng khi tai họa thứ năm làm Ba-by-lôn mất quyền uy, thì thế gian thấy sự bất lực của Ba-by-lôn, chúng thấy mình bị lường gạt, bèn quay ngược chống lại Ba-by-lôn. Nhưng lòng chúng vẫn cứng cỏi. Và đó là lúc khởi đầu cho cuộc chiến cuối cùng mà Sa-tan vẫn dùng thế gian để đánh lại dân của Đức Chúa Trời.

Bạn có thấy sự nguy hiểm khi đặt lòng tin tưởng của mình vào con người và các cơ sở của thế giới không?

---

4. SỰ LƯỜNG GẠT VĨ ĐẠI CUỐI CÙNG CỦA SA-TAN

Khải huyền 16:12 cho chúng ta biết lý do của sự cạn khô của sông Ô-phơ-rát là để chuẩn bị mở đường cho “các vua từ phương đông”. Trong thời Cựu Ước, “các vua từ phương đông” là Si-rút và các tướng người đến từ phương bắc rồi họ tấn công phía đông của Ba-by-lôn (Ê-sai 41:25). Vì nhờ có sự thất thủ của Ba-by-lôn mà dân Đức Chúa Trời mới có cơ hội trở về lại quê hương (Ê-sai 44:27, 28). Cũng tương tự như vậy, giòng sông khô cạn và các vua phương đông đến biểu hiệu cho sự giải phóng của Đức Chúa Trời cho dân Ngài trong thời kỳ cuối cùng.

Các vua từ phương đông trong Khải huyền 16:12 chỉ về Đấng Cơ Đốc và quân lực của Ngài là các thiên sứ. Trong sự tái lâm của Ngài, Đức Chúa Giê-su sẽ hiện ra cùng các sứ thánh, “Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cỡi ngựa bạch theo Ngài” (Khải huyền 19:14), đó là áo của các thiên sứ không phạm tội (Khải huyền 15:6). Cuộc chiến cuối mà Sa-tan tranh chiến cùng dân Đức Chúa Trời trước giờ Tái Lâm được gọi là trận A-ma-ghê-đôn.

Đọc Khải huyền 16:13, 14. Vai trò nào của ba linh hồn không sạch khi chuẩn bị cho trận A-ma-ghê-đôn? Làm thế nào chúng ta biết chúng là sự lường gạt của Sa-tan để giả làm sứ điệp của ba thiên sứ trong Khải huyền 14 (Xem 1 Ti-mô-thê 4:1).

Tuy là các diễn biến cuối cùng đưa đến sự chấm dứt của thời kỳ còn kiểm soát, mỗi một con người đều đi đến chỗ phải chọn lựa một phe nào mà họ muốn theo để đứng trong cuộc chiến A-ma-ghê-đôn. Như phần mở đầu cho cuộc chiến tâm linh này, Giảng thấy có ba linh hồn của quỷ giống như hình cóc nhái. Sự lường gạt cuối cùng của Sa-tan sẽ liên hệ đến ma quỷ và các thần linh nói dối.

Con rồng (chỉ về sự thờ lạy tà thần và tin vào thuyết linh hồn), con thú từ biển (chế độ Công giáo La Ma và tiên tri giả là các hội thánh Cải Chánh bội đạo) cùng họp nhau lại dưới sự lãnh đạo của Sa-tan (xem Khải huyền 13:11, 12). Sa-tan cho chúng có quyền làm những dấu lạ kỳ mà chỉ về các hoạt động của con thú giống hình Chiên Con (Khải huyền 13:13-17), kể cả thuyết vong hồn. Những phép và dấu lạ là một phần trong chiến lược lường gạt của Sa-tan để dụ hoặc thể gian theo nó chứ đừng theo Đức Chúa Trời.

Mù quáng bởi lòng thù hận ghét Đức Chúa Trời và lẽ thật của Ngài, các lãnh đạo thế giới sẵn sàng tin theo lời gian dối của Sa-tan, là những sự mạo nhận đạo Chúa mà nói những lời đẹp ý người ta (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:9-12). Cuối cùng hết thầy chúng nó sẽ hiệp nhau để tranh chiến với Đức Chúa Trời để kết liễu thế giới này.

5. TẬP HỢP CHO CUỘC THƯ HÙNG CUỐI CÙNG

Đọc Khải huyền 16:16. Sa-tan có thành công trong sự lường gạt của nó trong thời kỳ cuối cùng khi nó tụ tập dân trên đất lại cho trận A-ma-gê-đôn không?

Các phép lạ của ma quỷ sẽ lường gạt toàn thế gian và được nhiều người tin theo. Khi người ta theo dựa vào các sự dạy dỗ của Kinh Thánh, người ta sẽ tin một lời nói dối khi điều ấy đi kèm với phép lạ (đọc 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:9-12) Chúng sẽ liên kết với nhau và lời tiên tri về điều ấy được biểu hiện bằng “chúng sẽ họp nhau tại một chỗ mà trong tiếng Hê-bơ-rơ gọi là A-ma-gê-đôn, có nghĩa là “ngọn núi tại Mê-ghít-đô”. Mê-ghít-đô không phải là một ngọn núi, nhưng là một pháo thành rất vững chắc nằm trên Thung lũng Giê-ri-u (hay là đồng bằng Êt-ra-lôn) ở dưới chân Núi Cạc-mên. Đây là một địa điểm lịch sử và cũng là một địa điểm chiến lược rất quan trọng và là nơi đã chứng kiến nhiều trận chiến của dân Y-sơ-ra-ên trong lịch sử của họ (xem Các Vua xét 5:19; Các Vua Xét 6:33; 2 Các Vua 9:27; 2 Các Vua 23:29, 30). Khải huyền dùng khung cảnh lịch sử này để diễn tả một trận thư hùng cuối cùng, gọi là A-ma-gê-đôn, giữa Đấng Cơ Đốc và lực lượng của gian ác. Các dân tộc của thế gian được diễn tả là hiệp thành một đội binh dưới sự lãnh đạo của các binh tướng của Sa-tan.

Núi Mê-ghít-đô là một hình ảnh nói về điều đã xảy ra tại Núi Cạc-mên, là đỉnh núi nằm nhìn về khắp thung lũng của cổ thành Mê-ghít-đô. Chính tại Núi Cạc-mên một trận thư hùng quan trọng trong lịch sử của sự sống còn của Y-sơ-ra-ên đã xảy đến. Tại đó sự tranh chấp ai là Thần thật đã xảy ra giữa tiên tri của Đức Chúa Trời là ông Ê-li và hàng trăm tiên tri giả của tà thần Ba-anh (1 Các Vua 18). Cuộc tranh chấp để trả lời câu hỏi “Ai là Thần thật?” Ngọn lửa đến từ trời đã chứng tỏ chỉ có mình CHÚA là Đức Chúa Trời thật để cho loài người thờ lạy. Tuy chủ đề thiêng liêng chính trong trận A-ma-gê-đôn — chúng ta sẽ thờ lạy Đức Chúa Trời hay người ta? — đã được quyết định từ trước khi các tai họa giáng xuống, những kẻ về phe con rồng, con thú, và tiên tri giả (Khải huyền 16:13), đã bị ma quỷ điều khiển rồi (như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, từ trước khi Đức Chúa Giê-su bị đóng đinh (Lu-ca 22:3). Khi đã chọn phe chiến bại, họ sẽ là những kẻ sẽ kêu gào xin các núi rơi xuống đặng che phủ họ (Khải huyền 6:16; cũng đọc 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:7, 8).

Trước khi các tai họa giáng xuống, Khải huyền 13:13, 14 diễn tả con thú từ đất ra có thể giáng lửa từ trên trời xuống và gạt gẫm thế giới để tin vào sự giả mạo Sa-tan mang tới, là những sự phục hưng, nhưng không bởi Đức Chúa Trời.

A-ma-gê-đôn không phải là một cuộc thư hùng giữa các quốc gia hay cường quốc hay của các chính kiến nào của thế giới, hay là vì chiến cuộc vùng Trung Đông. Nhưng A-ma-gê-đôn là một cuộc thư hùng thiêng liêng của hai lực lượng, của Đấng Cơ Đốc và của ma quỷ (đọc 2 Cô-rinh-tô 10:4). Kết cuộc của trận thư hùng ấy sẽ như kết cuộc trên Núi Cạc-mên, nhưng trên một bình diện rộng lớn toàn cầu, và Đức Chúa Trời sẽ chiến thắng và kết liễu đội quân của vua mờ tối.

Qua bao niên kỷ, người ta đã nhìn về những biến chuyển hay khủng hoảng của vùng Trung Đông và xem đó là dấu hiệu của thời kỳ cuối cùng và đưa đến trận A-ma-gê-đôn. Trái qua biết bao sự tiên đoán, tính ngày, tính tháng theo ý tưởng của họ, A-ma-gê-đôn đã chẳng xảy ra. Làm thế nào để chúng ta tránh cho mình bị kéo vào những sự diễn dịch hay giải thích như vậy để chú tâm chỉ vào một địa phương khi nói về sự ứng nghiệm của lời tiên tri trong Kinh Thánh?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Chỉ có những người đã củng cố tâm trí bằng những lẽ thật của Kinh Thánh sẽ đứng vững qua cuộc xung đột lớn cuối cùng. Với mọi linh hồn sẽ đến lúc sự thử thách sẽ đến với họ qua câu hỏi: Thà vàng lời Đức Chúa Trời hay là người ta? . . . Sứ đồ Phao-lô, khi nhìn về những ngày cuối cùng, đã tuyên bố, ‘Vì sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe đạo lành; nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, bịt tai không nghe lẽ thật, mà xây hướng về chuyện huyền’ (2 Ti-mô-thê 4:3, 4). Thời gian đó đã đến rồi. Vô số người không muốn lẽ thật và chân lý của Kinh Thánh, bởi vì nó can thiệp vào những ham muốn của tấm lòng yêu mến tội lỗi của thế gian; và Sa-tan cung cấp những sự lừa dối mà họ yêu thích.

“Nhưng Đức Chúa Trời sẽ có những người trên trái đất để duy trì Kinh Thánh, và chỉ Kinh Thánh mà thôi, là tiêu chuẩn của tất cả các giáo lý và là căn bản của mọi cải cách. Ý kiến của những người học thức, các bằng chứng của khoa học, các tín điều hoặc quyết định của các hội đồng tôn giáo, nhiều như bao điều tranh cãi giữa các giáo hội, hay là tiếng nói của đa số - thấy điều không được xem là bằng chứng hợp theo hay chống lại bất kỳ điểm nào của đức tin tôn giáo. Trước khi chấp nhận một giáo điều hay giới luật, chúng ta phải đòi hỏi một điều rất đơn giản rằng có phải ‘Lời Chúa đã phán’ để hỗ trợ cho điều ấy hay không . . .

“Trong màn chung kết tấn tuồng vĩ đại của sự lừa dối, chính Sa-tan sẽ giả mình là Đấng Cơ Đốc. Hội thánh từ bao lâu nay đã bày tỏ lòng mong đợi vào sự phục lâm Đấng Cứu Thế là chung kết của các niềm hy vọng của hội thánh. Bây giờ kẻ lừa dối vĩ đại sẽ làm như thể là Đấng Cơ Đốc đã đến. Tại nhiều nơi trên trái đất, Sa-tan sẽ thể hiện mình giữa vòng con người như là một nhân vật huy hoàng, rực rỡ với ánh sáng chói lọi, giống như mô tả về Con Đức Chúa Trời do Giăng diễn tả trong Khải huyền 1:13-15. Sự vinh quang chung quanh nó sẽ vượt quá những gì mà mắt loài người đã từng thấy. Tiếng reo mừng chiến thắng vang vọng khắp không trung: ‘Chúa đã tái lâm! Chúa đã tái lâm!’ Người ta tự phô bày lòng ngưỡng mộ họ có với hắn . . . trong một giọng nói dịu dàng, yêu thương hắn đưa ra những lời ân cần, và lẽ thật thiên đàng như những lời Đấng Cứu Thế đã từng nói; hắn chữa bệnh tật của loài người, và rồi, trong sự giả dạng là Đấng Cơ Đốc, hắn nói hắn sẽ phải đổi ngày Sa-bát thành ngày Thứ Nhất, và buộc ngày ấy là thánh mà hắn đã chọn. Hắn nói rằng những ai cứ đòi phải giữ ngày Thứ Bảy là ngày thánh là những kẻ dám phạm thượng cùng hắn vì đã không nghe theo lời của sứ hắn qua ánh sáng và lẽ thật. Đây là một ảo tưởng mạnh mẽ, áp đảo sự tưởng tượng của con người.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 593-595, 624.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đọc lời tuyên án của Đức Chúa Giê-su trong Khải huyền 16:15, viết vào giữa những dòng nói về sự chuẩn bị cho cuộc chiến tại A-ma-gê-đôn. Chú ý bạn sẽ thấy những lời này tương tự như những lời quở trách với hội thánh tại Lao-đi-xê (Khải huyền 3:18). Điều này cho chúng ta thấy gì sứ điệp của Chúa với hội thánh Lao-đi-xê cũng là những lời cho dân Ngài trong thời kỳ tiền A-ma-gê-đôn, và cho cá nhân của bạn?